

**Gia tể của Đức Chúa Trời cùng với việc ban phát của Ngài
trong sách Giê-rê-mi**

Đọc Kinh văn: Giê. 2:13; 15:16; 17:7-8, 19-27;
23:5-6; 31:31-34; Hê. 8:8-12

I. Giê-rê-mi 17:7-8 chép: “Phước hạnh cho người tin cậy Đức Giê-hô-va / Và người có sự tin cậy là Đức Giê-hô-va / Và người ấy sẽ như cây được trồng cạnh chỗ có nước, / Đâm rễ theo dòng nước, / Và khi trời nóng, sẽ chẳng hề sợ hãi; / Mà lá cứ xanh tươi, / Gặp năm hạn hán cũng chẳng lo gì / Và cứ sinh trái không dứt”:

A. Những câu này có thể được hiểu theo hai cách khác nhau—theo trí hiểu thiên nhiên hoặc theo gia tể của Đức Chúa Trời; những câu này không liên quan đến vấn đề nông cạn như tin cậy Đức Chúa Trời để nhận được các phước hạnh vật chất; thật ra, những câu này nói đến gia tể Đức Chúa Trời được thực hiện bởi việc ban phát của Ngài:

1. Sự khải thị ở đây khải thị rằng theo gia tể của Đức Chúa Trời, người tin cậy Đức Chúa Trời sẽ giống như cây được trồng cạnh chỗ có nước, tượng trưng cho Đức Chúa Trời là mạch nước hằng sống (2:13a); chúng ta không chỉ tin cậy Đức Chúa Trời mà chính Đức Chúa Trời còn là sự tin cậy của chúng ta nơi Ngài.
2. Cây lớn lên cạnh chỗ có nước bằng cách hấp thụ mọi phong phú của nước vào trong cây; đây là bức tranh về sự ban phát của Đức Chúa Trời; để nhận lãnh việc ban phát thần thượng, chúng ta là cây phải hấp thụ Đức Chúa Trời là nước hằng sống được ban phát vào trong bản thể chúng ta để trở nên sự cấu tạo của mình.

B. Tư tưởng ở đây cũng giống như trong 1 Cô-rin-tô 3:6, nơi Phao-lô nói: “Tôi đã trồng, A-bô-lô đã tưới, nhưng Đức Chúa Trời làm cho lớn lên”; tưới nước là để cây hấp thụ và hấp thụ là nhận lãnh việc đang ban phát của Đức Chúa Trời:

1. Cây được lớn lên bằng Đức Chúa Trời là Đấng cung ứng và sự cung ứng; sự cung ứng là những phong phú của Đức Chúa Trời—cung ứng được ban phát vào trong chúng ta là các cây trồng hầu chúng ta có thể lớn lên vào trong mức lượng của Đức Chúa Trời; cuối cùng, các cây trồng và Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời và các cây trồng trở nên một, có cùng yếu tố, thể yếu, sự cấu tạo và dáng vẻ—Cô-l. 2:19.
2. Tất cả chúng ta cần thấy ý nghĩa trọng yếu của việc hấp thụ Đức Chúa Trời là nước hằng sống hầu chúng ta được cấu tạo bởi yếu tố và thể yếu của Ngài và lớn lên bởi sự lớn lên của Đức Chúa Trời; ở đâu thiếu sự lớn lên trong sự sống thì ở đó nếp sống Cơ Đốc của tín đồ sẽ hỗn độn, nếp sống Hội thánh sẽ bị hư hoại và nếp sống Thân thể sẽ bị phá hủy.
3. Để lớn lên trong sự sống hầu xây dựng Thân thể Đấng Christ, chúng ta cần hấp thụ Đức Chúa Trời bằng cách chăm rễ sâu xuống và sinh trái bên trên (Ês. 37:31); điều này nghĩa là chúng ta cần có thời gian ẩn mật tương giao với Đức Chúa Trời (Mat. 6:6; 14:22-23); sự thêm sức, soi sáng, vui hưởng sự nghỉ ngơi, vui mừng, tin tưởng, giải quyết các nan đề, đắc thắng các thử thách, cảm dỗ và gian khó, và sự an ủi dành cho một Cơ Đốc nhân, tất cả đều tùy thuộc vào sự tương giao kín giấu của người ấy với Đức Chúa Trời qua sự cầu nguyện và qua lời của Đức Chúa Trời (Đa. 6:10; Cô-l. 4:2; 2 Ti. 3:14-17).

II. Trong Giê-rê-mi 17:19-27, chúng ta có lời nói về việc giữ ngày Sa-bát của Đức Chúa Trời; cách để giữ ngày Sa-bát của Đức Chúa Trời là vui hưởng Ngài, nghỉ ngơi trong Ngài và được thỏa mãn trong Ngài là nguồn nước hằng sống—2:13:

A. Trong Xuất Ai Cập Ký 31:12-17, sau một kí thuật dài về việc xây dựng nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời thì có lời lặp lại về điều răn giữ ngày Sa-bát; theo Cô-lô-se 2:16-17 và Ma-thi-o 11:28-30, Đấng Christ là thực tại của sự nghỉ ngơi Sa-bát—Hê. 4:7-9; Ês. 30:15a:

1. Nếu chỉ biết cách làm việc cho Chúa nhưng không biết cách nghỉ ngơi với Ngài, chúng ta đang hành động nghịch lại nguyên tắc thần thượng:

- a. Đức Chúa Trời nghỉ ngơi vào ngày thứ bảy vì Ngài đã hoàn thành công việc của Ngài và được thỏa mãn; vinh hiển của Đức Chúa Trời được hiển lộ vì con người có hình ảnh của Ngài, và uy quyền của Ngài sẽ được vận dụng để chế phục kẻ thù của Ngài là Sa-tan; miễn là con người biểu lộ Đức Chúa Trời và xử lý kẻ thù của Đức Chúa Trời thì Đức Chúa Trời được thỏa mãn và có thể nghỉ ngơi—Sáng. 1:26, 31; 2:1-2.
 - b. Về sau, ngày thứ bảy được kỉ niệm là ngày Sa-bát (Xuất. 20:8-11); ngày thứ bảy của Đức Chúa Trời là ngày thứ nhất của con người; sau khi con người được tạo nên, con người không dự phần vào công việc của Đức Chúa Trời mà con người bước vào sự nghỉ ngơi của Đức Chúa Trời.
2. Con người được tạo nên không phải để làm việc trước nhưng để được thỏa mãn với Đức Chúa Trời và nghỉ ngơi với Đức Chúa Trời; với Đức Chúa Trời, vấn đề là làm việc và nghỉ ngơi, nhưng với con người, vấn đề là nghỉ ngơi và làm việc; nguyên tắc thần thượng là sau khi đã vui hưởng đầy trọn về Đức Chúa Trời, chúng ta có thể làm việc cùng với Ngài—đc. Mat. 11:28-30:
 - a. Nếu không biết cách vui hưởng Đức Chúa Trời và được đổ đầy Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ không biết cách làm việc cùng với Ngài và là một với Ngài trong công tác thần thượng của Ngài; con người vui hưởng những gì Đức Chúa Trời đã hoàn tất trong công tác của Ngài.
 - b. Vào ngày Ngũ tuần, các môn đồ được đổ đầy Linh, nghĩa là họ được đổ đầy sự vui hưởng Christ là rượu thuộc trời; chỉ sau khi được đổ đầy sự vui hưởng này, họ mới bắt đầu làm việc với Đức Chúa Trời trong sự hiệp một với Ngài—Công. 2:4a, 12-14.
 - B. Là dân của Đức Chúa Trời, chúng ta phải mang dấu hiệu là trước hết chúng ta nghỉ ngơi với Đức Chúa Trời, vui hưởng Đức Chúa Trời và được đổ đầy Đức Chúa Trời; khi đó, rồi chúng ta mới làm việc cùng với chính Đấng đổ đầy chúng ta; hơn nữa, chúng ta không chỉ làm việc với Đức Chúa Trời mà còn làm việc bằng cách là một với Đức Chúa Trời, có Ngài là sức mạnh của chúng ta để làm việc và năng lượng của chúng ta để lao tác—Xuất. 31:13, 17.
 - C. Trong nếp sống Hội thánh, chúng ta có thể làm nhiều điều mà trước nhất không vui hưởng Chúa và không phụng sự Chúa bằng cách làm một với Chúa; loại phụng sự này đưa đến hậu quả là sự chết thuộc linh và đánh mất sự tương giao trong Thân thể—cc. 14-15.
 - D. Công tác của Chúa để xây dựng Hội thánh nên bắt đầu bằng sự vui hưởng Đức Chúa Trời, điều này hàm ý rằng chúng ta không nên công tác cho Đức Chúa Trời bởi sức lực riêng của mình nhưng bằng cách vui hưởng Ngài và là một với Ngài; đây là giữ nguyên tắc ngày Sa-bát với Đấng Christ tức là nghỉ ngơi bề trong ở trong linh chúng ta—1 Cô. 3:9; 15:58; 16:10; 2 Cô. 6:1a.

III. Sách Giê-rê-mi là trích yếu của toàn bộ Kinh Thánh; lời tiên tri của Giê-rê-mi hàm ý rằng chỉ Christ mới có thể làm trọn gia tế của Đức Chúa Trời và chỉ có Christ mới là giải đáp cho các đòi hỏi của Đức Chúa Trời trong gia tế của Ngài; bức tranh được minh họa bởi Giê-rê-mi cho thấy rằng chúng ta không là gì cả và Christ là mọi sự cho chúng ta:

- A. Giê-rê-mi nói về việc Christ là sự công chính và sự cứu chuộc của chúng ta trong việc làm trọn gia tế của Đức Chúa Trời (23:5-6), về việc Đức Chúa Trời là nguồn nước hằng sống (2:13), về Christ là thức ăn của chúng ta (15:16), và về Christ là thực tại của giao ước mới cùng mọi phước hạnh của nó (31:31-34; Hê. 8:8-12):
 1. Một mặt, chúng ta có thể nói rằng giao ước mới đồng nghĩa với gia tế của Đức Chúa Trời, là nội dung và thực chất của gia tế của Đức Chúa Trời—Giê. 31:31-34; Gióp 10:13; đc. Êph. 3:9:
 - a. Mọi điểm chính của giao ước mới đều là nội dung của gia tế Đức Chúa Trời và là việc ban phát với cả sự cứu chuộc pháp lí lẫn sự cứu rỗi hữu cơ của Ngài để thần hóa chúng ta vì sự xây dựng Thân thể Đấng Christ, tổng kết trong Giê-ru-sa-lem Mới.

- b. Chức vụ của các sứ đồ là chức vụ vì gia tể giao ước mới của Đức Chúa Trời; đó là chức vụ giao ước mới được đặt trọng tâm vào gia tể của Đức Chúa Trời—1 Ti. 1:3-4; đc. 2 Cô. 3:3, 6.
 2. Mặt khác, chúng ta có thể nói rằng giao ước mới là cách để Đức Chúa Trời làm trọn, hay hoàn thành gia tể của Ngài; sách 2 Cô-rin-tô khải thị rằng chức vụ của giao ước mới là để hoàn thành gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—2:12-4:1.
- B. Đấng Christ là thực tại của chúc thư mới, giao ước mới, thực tại của mọi điều Đức Chúa Trời là và mọi điều Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta; do đó, Đấng Christ chính là giao ước mới:
1. Di sản thì nhiều nhưng tất cả những di sản này thật ra là một thân vị—Đấng Christ thể linh—Ês. 42:6; 49:8; Giê. 31:31-34; Hê. 8:8-12; Gi. 20:22; Êph. 3:8.
 2. Những di sản được Chúa để lại cho chúng ta trong chúc thư mới thật không bao giờ vơi cạn, và những di sản ấy là để chúng ta kinh nghiệm và vui hưởng qua Linh cho đến đời đời—Hê. 9:15.
 3. Chúng ta cần nhận lấy các đường lối cổ xưa của tổ phụ mình bằng cách bước đi theo đường lối giao ước mới tập trung vào gia tể của Đức Chúa Trời, là đường lối dẫn đến sự sống; còn những đường phụ (đường tránh) là những lối đi thuộc thủ đoạn của Sa-tan theo các mưu kế ranh ma của hắn dẫn đến sự hủy diệt; đi đường phụ là đi xuống, nhưng đi đường lối cổ xưa, đường lối được đắp cao, tức đi lên—Giê. 18:15; đc. Mat. 7:13-14.
 4. Trong giao ước mới, giao ước đời đời, Đức Chúa Trời ban cho chúng ta một lòng và một đường lối (Giê. 32:39-41); một lòng là lòng để yêu Đức Chúa Trời, tìm kiếm Đức Chúa Trời, sống Đức Chúa Trời và được cấu tạo bằng Đức Chúa Trời hầu chúng ta có thể là sự biểu lộ của Ngài; một đường lối là chính Đức Chúa Trời Tam Nhất là luật sự sống bề trong cùng với sức chứa thần thượng của sự sống ấy (31:33-34); một lòng và một đường lối là sự đồng lòng hiệp ý (Công. 1:14; 2:46; 4:24; La. 15:6).
- C. Là Đấng đã thăng thiên đang ngự trên ngai trên các tầng trời, Christ bây giờ đang thi hành giao ước mới mà Ngài đã để lại cho chúng ta như một chúc thư, Ngài đang cầu thay và cung ứng cho chúng ta hầu chúng ta có thể nhận biết, kinh nghiệm và vui hưởng mọi di sản chứa trong chúc thư mới ấy—Hê. 12:2; 7:25; 8:1-2:
1. Chúc thư mới, tức giao ước mới, di chúc, đã được công nhận có hiệu lực bởi sự chết của Christ và được thi hành và thực thi bởi Christ trong sự phục sinh và thăng thiên của Ngài.
 2. Giao ước mới đã được truyền lại cho chúng ta như là chúc thư mới, và bây giờ, trong lĩnh vực huyền nhiệm của chức vụ thuộc trời, Christ đang thi hành những điều Ngài đã để lại.
 3. Đấng Christ bây giờ đang ở trên các tầng trời, sống động, thần thượng và đầy khả năng; Ngài có thể thi hành chúc thư mới, giao ước mới trong mọi chi tiết, làm cho mọi di sản trong đó trở nên sẵn có và thực hữu đối với chúng ta:
 - a. Là Thầy tế lễ Thượng phẩm thần thượng, Đấng Christ đang thi hành giao ước mới bằng cách cầu thay cho chúng ta, cầu nguyện để chúng ta được đem vào trong thực tại của giao ước mới—7:25.
 - b. Là Đấng trung bảo, Đấng thi hành giao ước mới, Christ trong chức vụ thuộc trời của Ngài đang thi hành chúc thư mới và thực hiện trong chúng ta mọi điều khoản thuộc những di sản của chúc thư ấy—8:6; 9:15; 12:24.
 - c. Là bảo đảm của giao ước mới, Christ là lời hứa chắc chắn rằng mọi điều trong giao ước mới sẽ được làm trọn; Ngài bảo lãnh và đảm bảo cho hiệu quả của chúc thư mới—7:22.
 - d. Là Chấp sự của nhà trại (thuộc trời) thật, Đấng Christ đang phụng sự chúng ta bằng các di sản, phước hạnh của chúc thư mới, làm cho các sự kiện của giao ước mới có hiệu quả trong kinh nghiệm của chúng ta—8:2.
 - e. Là Người chăn chiên lớn, Đấng Christ đang hoàn thành Giê-ru-sa-lem Mới theo giao ước đời đời của Đức Chúa Trời bằng sự chăn dắt của Ngài—13:20.

- D. Nếu muốn nhận được sự áp dụng của mọi phúc hạnh trong giao ước mới, chúng ta cần là những người đáp ứng chức vụ thuộc trời của Đấng Christ—12:1-2; Còl. 3:1:
1. Chức vụ của Đấng Christ trên trời để thi hành giao ước mới đòi hỏi sự đáp ứng của chúng ta—Hê. 7:25; 4:16; 10:19, 22:
 - a. Trong nhiều thế kỉ, Christ đã cố gắng mà chưa có kết quả thỏa đáng là đạt được một nhóm người đáp ứng chức vụ của Ngài trên các tầng trời.
 - b. Bởi sự thương xót và ân điển của Chúa mà ngày nay trên đất có một nhóm người trong sự khôi phục của Chúa đáp ứng với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ.
 - c. Khi Đấng ở trên trời đang cầu thay và cung ứng cho chúng ta, thì chúng ta là Thân thể ở trên đất đáp ứng với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ, tương ứng và phản chiếu những điều Ngài đang làm để thi hành giao ước mới—Êph. 1:22-23; 4:15-16; Công. 6:4.
 2. Mắt chúng ta phải được mở ra để thấy khả tượng thuộc trời của chức vụ mới, giao ước mới, di chúc, với mọi di sản của nó—Êph. 1:17-18; Công. 26:18-19:
 - a. Cha đã hứa mọi sự, và Chúa Jesus đã hoàn tất mọi sự; bây giờ, mọi sự kiện đã hoàn tất ấy được liệt kê trong di chúc là những di sản của chúng ta—Lu. 22:20; Hê. 9:16-17.
 - b. Nếu có khả tượng thuộc trời để thấy rằng mọi phúc hạnh của Đức Chúa Trời đều là di sản trong di chúc thì chúng ta sẽ cầu nguyện không phải như những người ăn xin đáng thương nhưng là những người thừa kế vinh hiển, nhận lãnh các di sản bởi đức tin—La. 8:17; Êph. 3:6; Hê. 6:17; 1:14.
 - c. Nếu chúng ta có quan điểm thuộc trời về chức vụ mới, giao ước mới thì quan niệm của chúng ta sẽ thay đổi, chúng ta sẽ được cách mạng hóa triệt để, và chúng ta sẽ cuồn lên bằng sự ngợi khen Chúa—2 Cô. 5:13; Khải. 5:6-13.
- E. Chúng ta cần tất cả hai mươi bảy sách Tân Ước để định nghĩa Giê-rê-mi 31:31-34:
1. Nếu hiểu phần lời này trong ánh sáng của toàn bộ Tân Ước, chúng ta sẽ thấy rằng trong giao ước mới này, chúng ta có Hội thánh, vương quốc của Đức Chúa Trời, gia đình của Đức Chúa Trời, nhà của Đức Chúa Trời tức nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời trong linh chúng ta, người mới và Thân thể Đấng Christ là sự đầy đủ của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trái-qua-tiến-trình và được tổng kết.
 2. Cuối cùng, giao ước mới này sẽ đem đến thời đại nghìn năm; chung cuộc và tổng kết, giao ước mới này sẽ đem đến Giê-ru-sa-lem Mới trong trời mới và đất mới cho đến đời đời.